

CABINET INDIVIDUAL DE AVOCAT „DANIEL M.V. CHITIC”
Înființat prin Decizia Baroului București nr.2624 din 30 noiembrie 2000
Sediul Profesional: Bulevardul Hristo Botev, Nr. 7, Et. 4, Ap. 4
Sector 3, București 030231
Telefon/Fax: +4031.102.50.64 E-mail:avocat.dan.chitic@gmail.com

INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE - SECTIA PENALA

DOSAR NR. 3180/1/2019

Termen: 22.01.2020

DOMNUL PRESEDINTE,

Subsemnatul Preda Răducu Valentin (...), în prezent încarcerat în Penitenciarul Jilava, prin avocat Daniel M.V. CHITIC, cu domiciliul procesual ales în vederea citării și comunicării actelor de procedură la sediul profesional avocațial din B-dul Hristo Botev, nr. 7, etaj. 4, ap. 4, Bucuresti, Sector 3, 030231, Telefon/Fax: +4031.102.50.64, E-mail: avocat.dan.chitic@gmail.com,

in temeiul art. 146 lit. d) teza I din Constitutia Romaniei, republicata si art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale, republicata (denumita in continuare „Legea nr. 47/1992”), formulez prezenta

EXCEPTIE DE NECONSTITUTIONALITATE

a dispozitiilor art. 29 alin. (1) lit. a) si f) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciara, republicata (denumita in continuare „Legea nr. 304/2004”).

I. OBIECTUL EXCEPTIEI DE NECONSTITUTIONALITATE

Obiectul exceptiei de neconstitutionalitate invocata in prezenta cauza il constituie dispozitiile art. 29. **alin. (1) lit. a) si f)** din Legea nr. 304/2004 potrivit carora:

„Colegiul de conducere al Inaltei Curti de Casatie si Justitie are urmatoarele atributii:

- a) **aproba Regulamentul** privind organizarea si functionarea administrativa, precum si statele de functii si de personal ale Inaltei Curti de Casatie si Justitie; [...]
- f) *exercita alte atributii prevazute in Regulamentul privind organizarea si functionarea administrativa a Inaltei Curti de Casatie si Justitie.*”

II. ADMISIBILITATEA EXCEPTIEI DE NECONSTITUTIONALITATE

Instanta de judecata este rugata sa observe ca exceptia de neconstitucionalitate invocata este **admisibila** pentru urmatoarele considerente:

- (i) *Textul a carui neconstitucionalitate solicitam a fi constatata este cuprins in **Legea nr. 304/2004**, facand astfel obiect al controlului de constitutionalitate exercitat de Curtea Constitutionala in temeiul art. 146 lit. d) din teza I din Constitutia Romaniei, republicata si art. 29 din Legea nr. 47/1992.*
- (ii) *Textul de lege **nu a fost declarat neconstitucional** printr-o decizie anterioara a Curtii Constitutionale, conditie statuata in art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.*
- (iii) *Exceptia a fost ridicata in fata unei instante de judecata, astfel cum este instanta din prezenta cauza*
- (iv) *Textul de lege a carui neconstitucionalitate cerem a fi constatata **are legatura cu solutionarea cauzei** si este fundamental pentru aceasta, conditie statuata in art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.*

In ceea ce priveste conditia potrivit careia textul a carui neconstitucionalitate se solicita a fi constatata **sa aiba legatura cu solutionarea cauzei** mentionam **Decizia nr. 704 din 29 noiembrie 2016** referitoare la exceptia de neconstitucionalitate a dispozitiilor art. 231 alin. (7) si art. 238 alin. (1) teza finala din Codul de procedura penala, in varianta anterioara modificarii prin art. II pct. 54 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 18/2016 Publicata in Monitorul Oficial nr. 158 din 02.03.2017.

In aceasta decizie Curtea Constitutionala s-a pronuntat in sensul in care, *in jurisprudenta sa, a stabilit **doua criterii/conditii** pentru existenta legaturii textului criticat cu solutionarea cauzei, in sensul art. 29 alin.(1) din Legea nr. 47/1992, conditii care trebuie intrunite cumulativ, respectiv*

- *aplicabilitatea textului criticat in cauza dedusa judecarii si*
- *necesitatea invocarii exceptiei de neconstitucionalitate in scopul restabilirii starii de legalitate (a se vedea Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014).*

Prin urmare, condiția relevanței excepției de neconstituționalitate, respectiv a incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești, **nu trebuie analizată în abstracto**, ci trebuie verificat în primul rând **interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate**, mai ales din prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat (a se vedea Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014; Decizia nr. 189 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 15 iunie 2015; Decizia nr. 279 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015; Decizia nr. 397 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 7 iulie 2015).

Având în vedere aceste aspecte, apreciem ca textul de lege **are legătura cu soluționarea cauzei**, atât timp cât este vorba de **fundamentul legal în baza cărui funcționează completul de judecată**, constituit, la rândul lui, în baza dispozițiilor Regulamentului privind organizarea și funcționarea administrativă a Inaltei Curți de Casție și Justiție, atât completul care a pronunțat decizia contestată în prezenta cauză, dar și cel învestit cu soluționarea prezentei cauze.

Pentru aceste motive, vă solicităm să constatați că excepția de neconstituționalitate este admisibilă și să dispuneți sesizarea Curții Constituționale cu soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate în conformitate cu dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 raportat la dispozițiile art. 142 alin. (1) și art. 146 lit. d) teza I din Constituția României, republicată.

III. MOTIVE DE NECONSTITUȚIONALITATE (pe fondul excepției):

Potrivit art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituția României, republicată, „*Prin lege organică se reglementează organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești, a Ministerului Public și a Curții de Conturi.*”

De asemenea, potrivit art. 126 alin. (4) din Constituția României, republicată, „*Compunerea Inaltei Curți de Casție și Justiție și regulile de funcționare a acesteia se stabilesc prin lege organică.*”

Pe de altă parte, art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea 304/2004 prevede că **organizarea și funcționarea administrativă a Inaltei Curți de Casție și Justiție urmează a fi reglementată prin Regulament aprobat de Colegiul de conducere al Inaltei Curți de Casție și Justiție**. În acest sens, Colegiul de conducere a aprobat Regulamentul de organizare și funcționare administrativă a Inaltei Curți de Casție și Justiție care, la rândul lui, se completează cu prevederile Regulamentului de

organizare interioara a instantelor judecatoresti aprobat prin Hotararea nr. 1375/2015 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Asadar, se poate observa ca dispozitiile legale criticate, in ciuda prevederilor cat se poate de clare ale art. 73 alin. (3) lit. l) si art. 125 alin. (4) din Constitutia Romaniei, republicata, **delega reglementarea organizarii si functionarii Inaltei Curti de Casatie si Justitie Colegiului de conducere al acestei instante, care este abilitat sa emita/aprobe Regulamentul, act juridic inferior legii.**

Prin urmare, potrivit dispozitiilor legale criticate, se ajunge la situatia in care nu numai ca organizarea si functionarea Inaltei Curti de Casatie si Justitie este reglementata printr-un act administrativ, dar acest act administrativ este emis de insasi conducerea instantei.

Asadar, faptul ca aspecte esentiale ale organizarii si functionarii celei mai inalte instante nationale sunt prevazute **in acte administrative cu caracter inferior legii** conduce la incalcarea normei constitutionale potrivit careia organizarea si functionarea instantelor judecatoresti se reglementeaza prin lege organica, si anume la art. 73 alin. (3) lit. l) si art. 126 alin. (4) din Constitutia Romaniei, republicata.

Mai mult, normele de organizare si functionare a instantelor ar trebui sa se bucure de accesibilitate, previzibilitate si stabilitate. Or, delegarea atributiei de a stabili aceste norme Colegiului de conducere al Inaltei Curti de Casatie si Justitie, prin emiterea/aprobarea Regulamentului ce nu reprezinta altceva decat un act administrativ cu caracter infralegal, determina **o stare de incertitudine juridica**, acest gen de acte avand, de obicei, un grad sporit de schimbari succesive in timp (a se vedea in acest sens Decizia Curtii Constitutionale nr. 172/24 martie 2016, paragrafele 18-22 si Decizia Curtii Constitutionale nr. 307/2018 paragrafele 21 - 29).

Principiul interdictiei legiferarii prin acte administrative infralegale in domenii care apartin in exclusivitate legilor organice.

Prin Decizia Curtii Constitutionale nr. 307 din 8 mai 2018 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 5 alin. (2) și art. 109 alin. (3) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare si ale art. 37 alin. (3) din Legea educatiei nationale nr. 1/2011, publicata in Monitorul Oficial nr. 579 din 09.07.2018, instanta de contencios constitutional a statuat urmatoarele: "(...) 24. *Cu privire la ocuparea posturilor de catre categoriile de personal al caror statut trebuie reglementat, potrivit Constitutiei, prin lege organica, in jurisprudenta sa, Curtea a retinut, referindu-se la statutul politistului, ca acesta este subiect al unui raport de serviciu, raport care ia nastere, se executa si inceteaza in conditii speciale si, de aceea, aspectele esentiale ce vizeaza cele trei elemente ale raporturilor de serviciu se refera in mod intrinsec la statutul politistului, statut care este reglementat prin lege organica, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constitutie, respectiv Legea nr. 360/2002 (a se vedea, in acest sens, Decizia*

nr. 392 din 2 iulie 2014, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.667 din 11 septembrie 2014, paragraful 17, Decizia nr.637 din 13 octombrie 2015, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.906 din 8 decembrie 2015, paragraful 24, sau Decizia nr.172 din 24 martie 2016, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.315 din 25 aprilie 2016, paragraful 17). Prin Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, paragraful 19, Curtea a retinut ca statutul juridic al unei categorii de personal este reprezentat de dispozitiile de lege referitoare la incheierea, executarea, modificarea, suspendarea si incetarea raportului juridic de munca in care se afla respectiva categorie. Curtea a mai retinut, prin aceeasi decizie, la paragraful 18, ca aspectele privind ocuparea posturilor de conducere tin in mod evident de cariera politistului si presupun o modificare atat a atributiilor (a felului muncii), cat si a salarizarii, iar exercitarea raportului de serviciu al politistului se realizeaza de la nasterea acestuia, prin actul de numire, si pana la incetarea lui, in conditiile legii. Curtea a constatat ca dispozitiile legale criticate nu numai ca nu reglementeaza procedura ocuparii posturilor de conducere ale politistilor, ci deleaga reglementarea acestor aspecte importante ministrului de resort, care este abilitat sa adopte ordine, acte juridice cu caracter inferior legii. Avand in vedere ca, potrivit art.73 alin.(3) lit.j) din Constitutie, **statutul functionarilor publici se reglementeaza prin lege organica si tinand cont de faptul ca aspectele esentiale privind ocuparea posturilor de conducere vizeaza o modificare a raporturilor de munca, aceste aspecte esentiale, cum sunt, spre exemplu, conditiile generale de participare la examen/concurs, conditiile de vechime necesara participarii la examen/concurs, tipul probelor de examen/concurs, conditiile in care candidatii sunt declarati „admissi” si posibilitatea de contestare, trebuie reglementate prin lege organica**, urmand ca regulile specifice procedurii de ocupare a functiilor de conducere sa fie explicate si detaliate prin ordin al ministrului de resort. In consecinta, Curtea a constatat ca **prevederile de lege criticate, care instituie reglementarea acestor aspecte prin acte administrative, contravin dispozitiilor art.73 alin.(3) lit.j) din Constitutie (paragraful 21)**. De asemenea, Curtea a retinut ca, potrivit dispozitiilor de lege criticate, **se ajunge la situatia ca un aspect esential care vizeaza executarea raporturilor de serviciu sa fie reglementat printr-un act administrativ**. Or, normele privind ocuparea posturilor de conducere trebuie sa respecte anumite cerinte de stabilitate si previzibilitate. Astfel, delegarea atributiei de a stabili aceste norme unui membru al Guvernului, prin emiterea unor acte cu caracter administrativ ce au caracter infralegal, determina o stare de incertitudine juridica, acest gen de acte avand, de obicei, un grad sporit de schimbari succesive in timp (paragraful 22). Prin urmare, Curtea a admis exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 18 din Legea nr. 360/2002, potrivit carora „Posturile de conducere se ocupa prin examen sau concurs, dupa caz, in situatiile si in conditiile stabilite prin ordin al ministrului administratiei si internelor. (...)” si “27. Normele privind ocuparea posturilor de executie sau de conducere trebuie sa respecte anumite **cerinte de stabilitate si previzibilitate**. In acest sens, delegarea atributiei de

a stabili aceste norme unui membru al Guvernului, prin emiterea unor acte cu caracter administrativ ce au caracter infralegal, determina o stare de incertitudine juridica, acest gen de acte avand de obicei un grad sporit de schimbari succesive în timp.”

De asemenea, solutia legislativa prevazuta de art. 29 alin. (1) lit. a) si f) din Legea nr. 304/2004, republicata, contravine si normelor de tehnica legislativa, de vreme ce, potrivit Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, actele infralegale cu caracter normativ se emit numai pe baza si in executarea legii si trebuie sa se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza si in executarea carora au fost emise, fara ca prin acestea sa poata fi completata legea [art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000]. Or, asa cum vom arata *infra*, incalcarea normelor de tehnica legislativa duce automat la incalcarea art. 1 alin. (3), (4) si (5) din Constitutia Romaniei, Republicata.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Constitutia Romaniei, republicata, „Statul se organizeaza potrivit principiului separatiei si echilibrului puterilor – legislativa, executiva si judecatoreasca – in cadrul democratiei constitutionale.”

Pe de alta parte potrivit art. 1 alin. (5) din Constitutia Romaniei, republicata „In Romania, respectarea Constitutiei, a suprematiei sale si a legilor este obligatorie.”

Dispozitiile art. 1 alin. (4) reprezinta astfel sediul materiei pentru principiul separatiei puterilor in stat in timp ce art. (5) din Legea fundamentala reprezinta sediul materiei pentru **principiul legalitatii**. Principiul legalitatii, care exprima obligativitatea respectarii legilor, asigura respectarea ordinii de drept. Ca si principiul suprematiei Constitutiei, legalitatea este de esenta cerintelor **statului de drept**, adica a preeminentei legii in reglementarea relatiilor sociale, in sensul art. 16 alin. (2) din Constitutie, potrivit caruia nimeni nu este mai presus de lege. Principiul legalitatii, fiind un principiu de rang constitutional, consacra obligativitatea respectarii legilor si a calitatii acestora.

Curtea Constitutionala, în jurisprudenta sa, a stabilit ca trasatura esentiala a statului de drept o constituie suprematia Constitutiei si obligativitatea respectarii legii (Decizia nr. 53 din 25 ianuarie 2011, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011) si ca „statul de drept asigura suprematia Constitutiei, corelarea tuturor legilor si tuturor actelor normative cu aceasta” (Decizia nr. 22 din 27 ianuarie 2004, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 233 din 17 martie 2004), ceea ce inseamna ca acesta „implica, prioritar, respectarea legii, iar statul democratic este prin excelenta un stat in care se manifesta domnia legii” (Decizia nr.13 din 9 februarie 1999, publicata in Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 aprilie 1999). Totodata, **principiul securitatii raporturilor juridice civile** constituie o dimensiune fundamentala a statului de drept, astfel cum acesta este consacrat in

mod expres prin dispozitiile art. 1 alin. (3) din Legea fundamentala (Decizia nr. 19 din 22 ianuarie 2013).

Curtea Constitutionala a mai retinut ca „*principiul legalitatii este unul de rang constitutional*” (a se vedea Decizia nr. 901 din 17 iunie 2009, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 503 din 21 iulie 2009), astfel incat „*incalcarea legii are drept consecinta imediata nesocotirea art. 1 alin. (5) din Constitutie, care prevede ca respectarea legilor este obligatorie. Incalcarea acestei obligatii constitutionale atrage implicit afectarea principiului statului de drept, consacrat prin art. 1 alin. (3) din Constitutie*” (a se vedea Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012).

Instanta de contencios constitutional a statuat ca una dintre cerintele principiului respectării legilor vizeaza **calitatea actelor normative**. In acest sens, Curtea a constatat ca orice act normativ trebuie sa indeplineasca anumite conditii calitative, printre acestea numarandu-se **previzibilitatea**, ceea ce presupune ca acesta trebuie să fie suficient de **clar si precis** pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficienta a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — sa prevada intr-o masura rezonabila, in circumstantele spetei, consecintele care pot rezulta dintr-un act determinat.

Desigur, poate sa fie dificil sa se redacteze legi de o precizie totala si o anumita suplete poate chiar sa se dovedeasca de dorit, suplete care nu afecteaza insa previzibilitatea legii (Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013).

In privinta incidentei normelor de tehnica legislativa in cadrul controlului de constitutionalitate, Curtea a mai aratat ca desi ele „*nu au valoare constitutională, [...] prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricarui act normativ, a caror respectare este necesara pentru a asigura sistematizarea, unificarea si coordonarea legislatiei, precum si continutul si forma juridica adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concura la asigurarea unei legislatii care respecta **principiul securitatii raporturilor juridice, avand claritatea si previzibilitatea necesara***” (Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 5 din 7 ianuarie 2014). De aceea, „*nerespectarea normelor de tehnica legislativa determina aparitia unor situatii de incoerenta si instabilitate, contrare principiului securitatii raporturilor juridice in componenta sa referitoare la claritatea si previzibilitatea legii*” (Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013, anterior citata).

In acest sens, se poate observa ca aspectele care tin de calitatea legii sunt reglementate de art. 8 alin. (4) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa si elaborarea actelor normative (denumita in continuare „**Legea nr. 24/2000**”) potrivit

carora „Textul legislativ trebuie sa fie formulat **clar**, fluent si inteligibil, fara dificultati sintactice si pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu incarcatura afectiva. Forma si estetica exprimarii nu trebuie sa prejudicieze stilul juridic, **precizia si claritatea dispozitiilor.**”

Nerespectarea dispozitiilor privind claritatea si precizia legii duce la incalcarea art. 11 coroborat cu art. 20 din Constitutia Romaniei, republicata prin raportare la jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului privind necesitatea respectarii conditiilor de claritate si previzibilitate a legii, precum si a dispozitiilor art. 1 alin. (3) si (5) prin raportare la dispozitiile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 24/2000.

Curtea Europeana a Drepturilor Omului a statuat ca sintagma „prevazut de lege” inseamna nu doar o anume baza legala in dreptul intern, dar si calitatea legii in cauza: astfel, aceasta trebuie sa fie **accesibila si previzibila.**

In cauza *Lupsa c/Romaniei*, par. 32, CEDO a statuat ca „sintagma „prevazuta de lege” inseamna in primul rand ca masura incriminata trebuie sa aiba o baza in dreptul intern, insa se refera si la calitatea legii respective: **ea impune ca aceasta sa fie accesibila persoanelor in cauza si sa aiba o formulare destul de exacta pentru a permite reclamantilor, care apeleaza, la nevoie, la consilieri, sa prevada, intr-o masura rezonabila in circumstantele cauzei, consecintele ce ar putea dintr-un anumit act**”.

Incalcarea dispozitiilor art. 1 alin. (3) si alin. (5) din Constitutie in ceea ce priveste nerespectarea dispozitiilor Legii nr. 24/2000, a principiului legalitatii si a jurisprudentei CEDO in ceea ce priveste calitatea legii duce la incalcarea principiilor securitatii raporturilor juridice, in componenta sa referitoare la claritatea si previzibilitatea legii.

De asemenea, in jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului s-a stabilit ca **principiul securitatii raporturilor juridice** decurge implicit din Conventia pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale si constituie unul dintre principiile fundamentale ale statului de drept. In acest sens sunt hotararile din 6 decembrie 2007, 2 iulie 2009, 2 noiembrie 2010, 20 octombrie 2011 sau 16 iulie 2013, pronuntate in cauzele *Beian impotriva Romaniei (nr. 1)*, paragraful 39, *Iordan Iordanov si altii impotriva Bulgariei*, paragraful 47, *Stefanica si altii impotriva Romaniei*, paragraful 31, *Nejdet Sahin si Perihan Sahin impotriva Turciei*, paragraful 56, respectiv *Remuszko impotriva Poloniei*, paragraful 92.

Curtea Europeana a Drepturilor Omului a mai statuat ca, odata ce statul adopta o solutie legislativa, aceasta trebuie sa fie pusa in aplicare cu claritate si coerență rezonabile pentru a evita pe cat este posibil insecuritatea juridica si incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de catre masurile de aplicare a acestei solutii [Hotararea din 1 decembrie 2005 pronuntata in Cauza *Paduraru impotriva Romaniei*,

paragraful 92, sau Hotărârea din 6 decembrie 2007 pronunțată în Cauza *Beian împotriva României* (nr. 1), paragraful 33].

De altfel, faptul că desemnarea aleatorie reprezintă soluția garantării independenței și imparțialității judecătorilor rezulta și din Decizia Nr. 633 din 12 octombrie 2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară Publicată în Monitorul Oficial nr.1.020 din 29.11.2018 în care Curtea, la paragraful 262 reține că *“opțiunea Camerei decizionale de a adopta soluția desemnării aleatorii a judecătorului care îl înlocuiește pe judecătorul care s-a abținut sau a fost recuzat (art.1 pct.34) reprezintă o garanție a imparțialității instanței.”*

Totodată, Curtea a reținut că *“preluarea de către Colegiul de conducere a Înaltei Curți de Casație și Justiție a unei atribuțiuni ce vizează ideea de iuris dictio a transformat această entitate administrativă într-una jurisdicțională, din moment ce Colegiul de conducere a decis legala compunere a instanței, ceea ce a afectat dreptul la un proces echitabil, în componenta sa esențială ce privește imparțialitatea completului de judecată (Decizia nr. 685/2018, par. 190).”*

Astfel, respectarea legilor este o obligație fundamentală într-un stat de drept, iar orice acțiune a autorităților publice trebuie să fie subsumată acestui obiectiv. Or, ignorarea dispozițiilor Legii nr.24/2000 reprezintă o încălcare a obligațiilor impuse prin art.1 alin. (3) și (5) din Constituție. O atare conduită pune serioase semne de întrebare cu privire la securitatea raporturilor juridice, întrucât **echivalează cu posibilitatea autorităților publice de a ocoli cadrul legal oricând și în orice condiții în timp ce cetățenilor li se impune respectarea acestuia**. De altfel, principiul supremăției Constituției și principiul legalității sunt de esență cerințelor statului de drept, în sensul sintagmei conform căreia *«Nimeni nu este mai presus de lege»*, prevăzută de art. 16 alin. (2) din Constituție.

Prin reglementarea normelor de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000 legiuitorul a impus o serie de **criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ**. Respectarea acestor norme **concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice**, având claritatea și previzibilitatea necesare.

În concluzie, **se poate constata că reglementările criticate, prin nerespectarea normelor de tehnică legislativă, pot determina apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii**.

Pentru toate aceste motive, solicitam instantei de contencios constitutional sa constate incompatibilitatea dispozitiilor art. 29 alin. (1) lit. a) si f) din Legea nr. 304/2004, Republicata cu dispozitiile art. 73 alin. (3) lit. l), art. 126 alin. (4) si art. 1 alin. (5) din Constitutia Romaniei, republicata, precum si art. 6 parag. 1 CEDO.

Avand in vedere argumentele invocate *supra*, va solicitam sa constatatati ca exceptia de neconstitutionalitate este admisibila si sa dispuneti sesizarea Curtii Constitutionale cu solutionarea prezentei exceptii de neconstitutionalitate in conformitate cu dispozitiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 raportat la dispozitiile art. 142 alin.(1) si art. 146 lit.d) teza I din Constitutia Romaniei, republicata.

Cu stimă,

Răducu Valentin PREDA

prin avocat Daniel M.V. CHITIC

DOAMNEI PREȘEDINTE A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE